

Nowoczesny system filozoficzny i kult oparte o prawa naturalne

v.beta1-20.08.2024

BY KRYSTIAN SEBASTIAN SŁAWIŃSKI

Keywords: philosophy, religions, laws of nature, morality.

Abstract: One of the common denominator of peoples living in ancient and medieval centuries was worshipping celestial bodies, cosmic events and their causes. Worshipping them connected societies during summer solstice, September equinox, winter solstice, March equinox, etc. However, the peoples did not know the true causes, while believing in the celestial bodies as the gods themselves. Nowadays, all we know about the gravity and elliptic orbits of the celestial bodies, thanks to Sir Isaac Newton, Henry Cavendish, Johannes Kepler, Nicolaus Copernicus, et al. In fact, the rules in behavior of the planets, moons and stars are the true gods, which shall be worshipped.

Spis treści:

1. Wstęp

2. Podstawy

2.1. Szczegóły systemu

- Zasady filozofii i religii
- Zasady prawidłowego istnienia
- Stopnie wad duchowych

2.2. Wyjaśnienia uczynków

2.3. Szczegóły kultu

2.4 Zestawienie z religiami i systemami filozoficznymi

3. Rozwój systemu

3.1. Obrona filozofii i religii

4. Zakończenie

4.1. Bibliografia

4.2. Załączniki

5. O autorze

Dedykuję tę książeczkę dla drogiej siostry mojej babci, Anny Charkowskiej zd. Gwiżdż, która doświadczyła zjawisk nadprzyrodzonych w różnych latach swego zacnego życia.

~ K. S. Sławiński

Koszalin, dn. 9.06.2024 r.

1. Wstęp

Systemy filozoficzne i religie dominujące w rozmaitych obszarach kuli ziemskiej powstawały oraz rozwijały się w czasach, gdy jednostki i społeczności miały więcej czasu wolnego przede wszystkim na rozmyślanie, a także na odpoczynek. Współczesne cywilizacje, niestety, starają się zniweczyć obie te rzeczywistości, w które wchodzi osoba ludzka tak duchem, jak i ciałem. Niniejsze wypracowanie ma na celu prezentację hipotetycznej religii, to jest systemu filozoficznego z możliwościami kultu, której priorytetem jest odpoczynek jednostki i grupy osób. Religia ta będzie dalej nazywana *gravityczną*, ponieważ system filozoficzny otrzymał miano *Gravis* (łac. *ważki, ciężki*).

Zadaniem tego dokumentu nie jest obraza uczuć ani krzywdzenia wyznawców religii wymienionych w tekście, lecz wskazanie wyższości wiekuistych praw fizyki oraz chemii nad wyobrażeniami i uczuciami ludzkimi.

Odnosińniki do tekstów źródłowych, do *bibliografii*, zawarte są w dokumencie jako liczby w nawiasach kwadratowych, a zdarzają się wyróżnione rozdziały oraz mniejsze elementy danego dzieła – dla precyzyjnego odniesienia.

2. Podstawy

Filozofia *Gravis* i religia *grawityczna* (w skrócie *GRG*) polegają na uznaniu zwierzchności praw naturalnych nad losem tak jednostki, jak i ludzkości. Od sił i ich przyczyn w przyrodzie nikt nie zdoła się wyłamać, istniejąc w naszym świecie. Odkrycia i wiedza osób z rodzaju ludzkiego, które wymienione zostały poniżej, okazują się wysoce przydatne dla całej ludzkości:

- dynamika kosmosu i ciał niebieskich,
- mechanika klasyczna znana przed i po XVII wieku,
- elektromagnetyzm, elektrostatyka i elektrodynamika,
- mechanika kwantowa i teoria względności,
- cząstki subatomowe i struktury cząstek,
- dualizm korpuskularno-falowy,
- oddziaływania podstawowe między materią,
- i inne.

Zdaniem autora, oddziaływania podstawowe w swych czterech rodzajach są tak samo fundamentalne dla nauk przyrodniczych, jak i dla filozofii *GRG*. Do oddziaływań tych zaliczane są: a) grawitacyjne, b) słabe, c) elektromagnetyczne, d) silne. O ile udokumentowano odkrycie cząstek powodujących oddziaływania od b) do d), o tyle cząstki grawitacji pozostają hipotezą. Według badań i odkryć, zasięg a) jest nieskończony podobnie jak zasięg c) [przynajmniej w porównaniu z zasięgiem sił cząstek b) i d)], co czyni zjawiska powiązane z a) i c)

nadającymi się na rozsądną religię. Nieskończony zasięg polega na założeniu, że oddziaływanie zawsze istnieje, lecz wartość jego dąży do nieskończoności, gdy obiekty brane pod uwagę są wyjątkowo dalekie od siebie – lub gdy ich masa nie daje szans zaistnieniu siły przyciągania takiej, jaką wytwarzają na przykład planety.

Osoby akceptujące *Gravis* i religię *grawityczną* (w skrócie osoby *GRG*) nie mają zwać się *Kościółem*, *Cerkwią*, *Zborem*, *sektą* itp. Źródła tych słów nie odpowiadają właściwościom *GRG* z następujących przyczyn:

- Kościół (ze staroczeskiego *kostel* ← od łacińskiego *castellum*) najczęściej używany w odniesieniu do chrześcijaństwa, na przykład w obrządku *rzymskokatolickim*.
- Cerkiew (ze starego wschodniosłowiańskiego *църкы* ← od starego górnoniemieckiego *kirhha* ← od starogreckiego *kuriakón*) głównie używany w odniesieniu do chrześcijaństwa wschodniego, na przykład w obrządku *prawosławnym*.
- Zbór (od *sobór* ← z rosyjskiego *sobor*) jako dom modlitwy protestanckiej, lub jako synod, czyli obrady duchowieństwa.
- sekta (z łacińskiego *secta*, to znaczy odcięta) jako grupa osób odłączona od większej, która reprezentuje powszechnie uznany kult. Ta odłączona już reprezentuje kult nie uznawany poprzez większą grupę.

Ostatecznie, osoby akceptujące *GRG* powinny wspólnie ustalić zestaw nazw własnych, które mogą pochodzić od słów nie wymienionych w powyższej liście.

2.1. Szczegóły systemu

Jako system filozoficzny należy rozumieć zbiór idei, zasad oraz wymogów dla osób akceptujących ten system. Do idei (pojęć) *Gravis* należą:

- a) prawa naturalne – zasady fizykochemiczne, takie jak siła przyciągania, wraz z jej przyczynami i skutkami. Prawa naturalne są powszechne w całym wszechświecie, istniały zawsze i zawsze będą istnieć.
- b) byt – obszar w czasoprzestrzeni zajmowany przez materię bądź siłę przyrody. Bytami są na przykład: grawitacja, człowiek, zwierzę, roślina, przedmiot, gład.
- c) świętość – stan bóstwa, człowieka, zwierzęcia, rośliny, przedmiotu lub dowolnego innego bytu, który stanowi obligację dla jego otoczenia, aby byt otrzymywał dobre uczynki i myśli od tego otoczenia. Jakość dobrych uczynków i myśli zależy od stopnia świętości – objaśniona wśród zasad filozofii religii poniżej (tabela 1).

d) świętość spoczynku ciała i umysłu – stopniowana ta świętość istoty żywej jest według okoliczności spoczynku. Objąsniłone wśród zasad filozofii religii (tabela 2).

Tabela 2: Stopniowanie świętości spoczynku ciała i umysłu.

Stopień	Nazwa	Opis
Najwyższy	SA	Stan śmierci, czyli zupełnego braku możliwości działań w czaso-przestrzeni
Zaawansowany	SB	Obłożna choroba – poważna niemoc wymuszająca częste leżenie
Poniżej zaawansowanego	SC	Choroba tylko utrudniająca normalne funkcjonowanie
Powyżej umiarkowanego	SD-2	Kontemplacja przyrody i/lub praw fizykochemicznych, np. badania naukowe
Umiarkowany	SD	Modlitwa grawityczna
Poniżej umiarkowanego	SE	Stan depresji psychofizycznej*
Niski	SF	Chwilowy ubytek energii w organizmie
Pod niskim	SG	Chwilowy brak czynności, z wyboru
Najniższy	SH	Lenistwo, czyli dłuższa niechęć do czynności z wyboru

* – depresja stwierdzona przez osobę wyspecjalizowaną. Ustalono stopień E, ponieważ należy zwalczać poważne przeszkody uniemożliwiające przechodzenie umysłu i ciała na stopień D z E.

e) istoty rozróżniające przeszłość, teraźniejszość i przyszłość – skrótowo nazywane *IPTP*, do których współcześnie należy *homo sapiens* i nie wykluczone, że jednostki wywodzące się ze świata poza Ziemią. Ziemskie *IPTP*, a zwłaszcza akceptujące *Gravis* i religię grawityczną, zobowiązane są żyć zgodnie z zasadami moralno-etycznymi wyznaczanymi przez *Gravis*.

f) dusza lub duch – samodzielny byt powiązany z cielesną postacią bytu materialnego, lecz jego istnienie trwa zależnie od rodzaju bytu: między pojedynczym czasem istnienia cielesnej postaci, a nieskończonym czasem (istnienia wszechświata). Prawa fizyki i chemii mają władzę zarówno nad cielesną, jak i duchową postacią każdego bytu. Rozróżniane są rodzaje duchów, posortowane według rosnącej rangi:

- α) bakterii i archeobakterii (archaea) – razem,
- β) protistów i grzybów (fungi) – razem,
- γ) roślin i zwierząt – razem,
- δ) *IPTP* i bardziej skomplikowanych cieleśnie – razem,
- ε) nieokreślony – nie wysokiej ani niskiej rangi,
- ζ) duch samodzielny, który nigdy nie posiadał ciała – najwyższej i ostatecznej rangi.

Rodzaj α) i β) to byty przeznaczone dla bytów z pozostałych rodzajów. Nie znają przeszłości, teraźniejszości ani przyszłości, nie czują bólu ani cierpienia, a czas istnienia ducha z rodzaju α) jest równy czasowi

życia cielesnego. Rodzaj β) to byty o bardziej złożonych ciałach od poprzedniego rodzaju, ich dusze istnieją jeszcze drugie tyle, co żywe ciała lecz poza tym są identyczne wedle opisu rodzaju α). Warto mieć na względzie, iż ciała lub dusze α) i β) mogą doznawać przeciwieństw bólu i cierpienia.

Byty z grupy γ) istnieją wraz z ich duszami trzy razy tyle, co żyją ich ciała, a w dodatku potrafią czuć ból lub cierpienia równie intensywne, co ich przeciwieństwa. Ze względu na trzykrotny czas *życia duszy*, mają możliwość pojedynczej reinkarnacji – dusza przestaje istnieć w momencie powtórnej śmierci lub innym (losowym) – wszak czas życia pierwszego ciała danego niepowtarzalnego bytu bierze w tym udział. Byty γ) potrafią znać przeszłość i teraźniejszość, a w ograniczonym stopniu wyobrażać sobie przyszłość. Są przeznaczone wyłącznie dla siebie samych i bytów z dalszych rodzajów.

Byty δ), dla których powstała niniejsza książeczka, istnieją dla siebie samych i pozostają pod władzą bytów wyższej rangi. Dusze istnieją jeszcze trzy razy tyle, co ciało pierwotne – niepowtarzalnego (oryginalnego) bytu.

Zasady filozofii i religii

Do zasad systemu filozoficznego i religii należą:

a) boskość praw natury – ponieważ prawa natury są niezaprzeczalne, nie ulegają zmianie przez ludzi, nie mają końca ani początku, i tak dalej, są bytami boskimi. Takim oto bytom boskim należy oddawać cześć myślami, wypowiedziami i czynami, na przykład poprzez muzykę.

b) prymat grawitacji – ponieważ naturalną i najskuteczniejszą pozycją odpoczynku człowieka jest poddanie się grawitacji podczas leżenia, zasada powszechnego ciężenia otrzymuje prymat pośród praw naturalnych. Owszem, odpoczynek jest możliwy również bez grawitacji (w przestrzeni kosmicznej), lecz celem niniejszego systemu filozoficznego jest ułatwienie życia na Ziemi, z grawitacją.

c) poszanowanie środowiska naturalnego – w związku z dążeniem przyrody do równowagi, każda osoba powinna zgłębiać zasady poszanowania natury. Jest powiązane z stopniowaniem świętości bytów (tabela 1). Zasadniczo, każdy człowiek rodzi się ze stopniem *BC*, lecz wyborami w życiu może doprowadzić się do stanu *BC-2* lub *BG*, lub *BH* – z których jedynie *BC-2* jest bardziej wartościowy od *BC-2*. Świętość bytów boskich w stopniu *BA* jest praktycznie wiecznie trwała, ponieważ ich działania nie podlegają osądowi.

Tabela 1: Stopniowanie świętości bytów.

Stopień	Nazwa	Opis
Najwyższy	BA	Boski, właściwy prawom fizyki i chemii (naturalnym) byt
Zaawansowany	BB	Stworzony przez prawa naturalne, przypuszczalnie losowe
Średnio zaawansowany	BC-2	Taki jak BC, lecz dążący do doskonałości moralno-etycznej
Powyżej umiarkowanego	BC	Wywodzący się z innego bytu ożywionego, np. urodzony
Umiarkowany	BD	Stworzony przez prawa naturalne, lecz silnie zmodyfikowany przez byt ożywiony
Poniżej umiarkowanego	BE	Zniszczony przez byt ożywiony
Niski	BF	Byt nieokreślony (hipotetyczny), np. szybszy od światła w próżni
Średnio niski	BG-2	Pośrednio czerpiący korzyść ze zniszczenia innego bytu*
Pod niskim	BG	Niszczący inny byt w sposób sprawiedliwy
Najniższy	BH	Niszczący inny byt w sposób chaotyczny i niesprawiedliwy

* – istota, która spożyła część ciała (mięso) innego bytu, pozostaje w tym stanie przez 24 godziny.

d) wyższość spoczynku nad ciężką pracą – spoczynek ciała i umysłu jest święty, pod warunkiem że nie powoduje zaniedbania wobec

samego/samej siebie lub innego bytu. Wyjątkowym stanem jest *SD-2*, który jest umieszczany wyżej od *SD* – modlitwy grawitycznej – ze względu na szczególną przydatność dla jednostki i innych osób.

e) nie warto grzeszyć – grzech jest złym uczynkiem lub brakiem dobrego uczynku (zaniedbaniem), do którego w danym momencie osoba była zobowiązana. Grzech własny (*GW*) jest tożsamy z wyrządzeniem własnej krzywdy lub zaniedbaniem uczynienia dobra względem siebie. Grzech zewnętrzny (*GZ*) – tym samym, co własny, lecz względem drugiej istoty. Grzech wtórny (*GT*) prowadzi do jednego z powyższych, wskutek jednego z następujących:

I) powtarzalna myśl na niekorzyść boga lub bogów. Nie jest to grzech własny lub zewnętrzny, ponieważ nie istnieje możliwość zaszkodzenia bóstwom.

II) powtarzalna myśl na niekorzyść istoty żyjącej na Ziemi. Zła myśl może się spodobać osobie, a wtedy poprowadzi do złego uczynku lub zaniedbania.

III) próba zaszkodzenia bogowi lub bogom. Jak w I).

IV) próba zaszkodzenia istocie żyjącej na Ziemi. Podobnie jak zła myśl, próba wyrządzenia zła jeszcze nie jest złem wyrządzonym, lecz leży na pograniczu i dąży do grzechu zewnętrznego.

V) próba lub zaszkodzenie istocie żyjącej poza Ziemią. Jak w IV)

f) stopnie wad duchowych, czyli grzechów – wskazują wagę skutków czynów wywołujących zły stan u innego bytu. *Istota sprawcza* jest tym bytem, który wywołuje zło *istocie zgorzzonej*. Stopniowanie i czas trwania wad jest następujący:

Stopień wady *Nieokreślony (Niok)*

Żadna IPTP świadoma złego czynu istoty sprawczej nie wypowiedziała się jasno na temat danej wady. Stopień trwa przez 12 godzin.

Stopień wady *Lekki (Lki)*

Utrudnienie wypoczynku i spokoju własnego lub innej IPTP. Do tego należy włączyć brak umiarkowania w jedzeniu, piciu lub karmieniu. Trwa o 97.1 minut dłużej, niż utrudnianie spokoju.

Stopień wady *Średni celowy (ŚrCe)*

Przypominanie bolesnej prawdy, nieumiarkowanie w stosowaniu środków psychoaktywnych, chciwość, zazdrość, niezdolność przebaczenia grzechu innej IPTP, utrudnianie modlitwy.

Stopień wady *Średni niezamierzony (ŚrNi)*

Tak samo jak w stopniu *ŚrCe*, lecz wlicza się do *ŚrNi* również gniew, lenistwo, niedobory kultury osobistej. Trwa 48 godzin od zaistnienia grzechu.

Stopień wady *Wyraźny celowy (WyCe)*

Kradzież, kłamstwo dla korzyści, lub wejście na stopień *ŚrNi* ze skutkiem fałszywego żalu lub braku go. Trwa tak długo, jak nie nastąpi czynność odwrotna do danego grzechu plus 48 godzin.

Stopień wady *Wyraźny niezamierzony (WyNi)*

Tak samo jak w stopniu WyCe, lecz IPTP nie była zdolna zapobiec zdarzeniom. Trwa o 24 godziny krócej niż WyCe.

Stopień wady *Wyraźniejszy Celowy (WszyCe)*

Walka z użyciem siły sporo większej niż jaką dysponuje istota zgorszona, co zdarza się między innymi w bójkach szkolnych i ulicznych. Trwa dwukrotnie dłużej jak czas, w którym istota zgorszona zdrowieje fizycznie i umysłowo od skutków.

Stopień wady *Bardzo mocny celowy (BaMoCe)*

Spowodowanie ciężkiej lub nagłej (niespodziewanej) krzywdy, która tylko prawdopodobnie na przestrzeni lat zanika, aczkolwiek pozostawia trwałe wspomnienia u istoty zgorszonej. Trwa tak długo, jak istota zgorszona uznaje moc krzywdy. Stopień BaMoCe ma miejsce w życiu kobiety (matki lub opiekunki), która przemocą fizyczną ograniczyła zdolności fizyczne dziecka, lecz jego zdolności pozafizyczne zapewniają mu w dorosłości dostatnie lub szczęśliwe życie.

Zdrada istoty, która uzyskiwała silne pozytywne uczucia i trwała w przekonaniu, iż zdrada nigdy nie nastąpi albo istnieje nieduże prawdopodobieństwo.

Stopień wady *Bardzo mocny niezamierzony (BaMoNi)*

Jeszcze nieokreślony zestaw.

Stopień wady *Ogromny celowy (OgCe)*

IPTP doprowadziła do zgonu innej istoty, lecz dogłębnie żałuje przyczyn i skutków. Trwa aż do zgonu istoty sprawczej i poważnie rzutuje na dalsze losy ducha.

Stopień wady *Ogromny niezamierzony (OgNi)*

Tak samo jak w stopniu *OgCe*, lecz IPTP nie była zdolna zapobiec zdarzeniom. Trwa o godzinę krócej, niż następuje zgon istoty sprawczej.

Stopień wady *Niepomierny (Nipom)*

Życie następujących doprowadziło ich umysły i dusze do tegoż stanu – wystarczy poznać ich biografie z różnych źródeł: Mao Zedong, Józef Stalin, Adolf Hitler, Leopold II Koburg, Hideki Tojo, Pol Pot, Kim Il Sung (Kim Ir Sen), Mengistu Haile Mariam, Yakubu Gowon.

g) moralno-etyczne kategorie czynności i myśli – poglądy i zachowania istot myślących zawsze można przyporządkować do jednej z dziewięciu kategorii (tabela 3). Nie należy całych osób lub ich charakterów próbować przyporządkować do tych kategorii, ponieważ jest to zbyt mocne uproszczenie. Każdy człowiek rodzi się z tendencjami do zachowań i myśli z kategorii NiO. Gdy życiem reprezentuje stopień świętości BC-2, najprawdopodobniej większość jego zachowań i myśli pochodzi z kategorii PiD. W przypadku stopnia BG, decydujące są elementy pochodzące z kategorii PiZ oraz PiO. W przypadku zaś stopnia BH, myśl i zachowanie z kategorii CiZ były decydujące o przyjęciu tegoż BH.

Tabela 3: Siatka kategorii moralno-etycznych.

Chaotyczne...	Neutralne...	Praworządne...	
C i D	N i D	P i D	...dobre
C i O	N i O	P i O	...obojętne
C i Z	N i Z	P i Z	...złe

Zasady prawidłowego istnienia

- A)** Wszystkie istoty zdolne do odczuwania bólu i jego przeciwieństw, rodzą się wolne i rodzą się równe wewnątrz własnych gatunków i rodzajów. *IPTP* obdarzone są umysłem; powinny czynić innym istotom to, czego oczekują względem samych siebie.
- B)** Wszystkie *IPTP* mają zezwolenie, aby podążać za wszystkimi niniejszymi *Zasadami prawidłowego istnienia*. Dzięki temu osiągają wolność, równość i braterstwo.
- C)** Wolność, równość i braterstwo funkcjonuje ponad różnicami rasowymi, kolorów skóry, płciowymi, orientacji płciowej, językowymi, polityczno-opiniowymi, narodowo-społecznymi, statusów materialnych i pochodzenia rodzinnego.
- D)** Każda *IPTP* ma prawo do życia i godnego wiecznego spoczynku, a także swobody wyborów w życiu.
- E)** Zabronione jest przetrzymywanie dowolnej *IPTP* w niewoli lub jako służby na korzyść osobistą lub grupy, wbrew ich swobodzie wyborów w życiu. Wyjątkiem pozbawianie wolności *IPTP* skazanych przez legalne organy konkretnych państw.
- F)** Zabronione jest poddawanie dowolnej *IPTP* torturom lub wyrządzanie im okrucieństwa, a także handel wolnością. Do tortur zaliczane są kary cielesne nieproporcjonalne do szkodliwości czynów podlegających karze.

G) Każda *IPTP* ma prawo być traktowana jako osoba podlegająca prawu właściwemu terytorium, na którym przebywa lub dokonuje czynów cywilno-prawnych. *Traktowanie jako osoby podlegające prawu* oznacza, iż każda osoba jest równa w świetle prawa ponad różnicami wymienionymi w **Zasadzie C**).

H) Wszystkie *IPTP* zobowiązane są respektować całą *Powszechną Deklarację Praw Człowieka*, a priorytetowo pojmować artykuły od 13 do 26. Celem respektowania jej jest dogłębna znajomość ideału człowieka i dążenie do osiągnięcia ideału przez *IPTP*. Najwyższą wartość wnosi artykuł 24, który został przepisany do **Zasady I**).

I) Każdy człowiek ma prawo do urlopu i wypoczynku, włączając w to rozsądne ograniczenie godzin pracy i okresowe płatne urlopy.

2.2. Wyjaśnienia uczynków

Ponieważ lista *stopni wad duchowych* (rozdz. 2.1) nie wyczerpuje tematu uczynków i stanów umysłu rozpatrywanych pod kątem moralno-etycznym, należy wyjaśnić wiele z nich. Nazwy *wad duchowych* nie są czysto abstrakcyjne, lecz pochodzą z naturalnego języka, w którym napisano niniejszy dokument, dlatego więcej na temat danej wady można wyczytać w literaturze filozoficzno-religijnej. Jednakże wszędzie, gdzie mowa o *wypowiedzi* lub użyto pokrewnego pojęcia, należy także mieć na myśli *niewerbalną wypowiedź* (gesty, mimikę itp.):

- utrudnienie wypoczynku i spokoju – dostarczanie bodźców istocie, która ich sobie nie życzy w danym czasie.
- brak umiarkowania w jedzeniu, piciu lub karmieniu – podawanie organizmowi nadmiaru pokarmu lub napoju, które może doprowadzić do sprzeciwu układu trawiennego.
- przypominanie bolesnej prawdy – werbalne lub niewerbalne wzbudzanie smutnego nastroju lub pokrewnego stanu, który jest powiązany z nieprzyjemnymi faktami.
- nieumiarkowanie w stosowaniu środków psychoaktywnych – potocznie *pijaństwo*, lub zmuszanie innej istoty do spożycia. Tak samo z używaniem narkotyków w niestosownych ilościach.

- *chciwość* – pożądanie dóbr materialnych lub ilości środków pieniężnych, które zakłóca spokój lub poważnie utrudnia wypoczynek (na przykład powoduje bezsenność).
- *zazdrość* – podobny stan do *chciwości*, lecz polega bardziej na chęci posiadania cudzej własności albo stanu, w jakim przebywa istota. Może także polegać na pożądaniu drugiego egzemplarza (na przykład pary odzieży), który zaobserwowano u bytu, w który jest *zazdrość* wymierzona.
- *niezdolność przebaczenia grzechu innej IPTP* – stan wybrany świadomie lub narzucany od wnętrza, który uniemożliwia pojednanie z *inną IPTP*. Otóż z pewnością za *wadę ducha* należy poczytać *niezdolność przebaczenia* czynności należącej do stopnia mniejszego rangą, niżli *niezdolność przebaczenia*.
- *utrudnianie modlitwy* – znacznie poważniejszy *grzech*, niż samo *utrudnienie wypoczynku i spokoju*; modlitwa jest wartościową czynnością lub stanem, które prowadzą do wzrostu *stopnia świętości spoczynku ciała i umysłu*.
- *gniew* – bywa powiązany z *niezdolnością przebaczenia grzechu*; o ile ograniczona ilość gniewu bywa zasadna, tak pod postacią wady duchowej polega na trudności z powstrzymaniem negatywnych emocji i uczuć.
- *lenistwo* – wprowadzenie się i trwanie w stanie *SH spoczynku ciała i umysłu* (Najniższym), który jest świadomym zaniechaniem przydatnych czynności, a u jego podstaw nie leży potrzeba regeneracji.

- niedobory kultury osobistej – czyny i wypowiedzi postrzegane za zdrożne w danym społeczeństwie, gdy wykonywane, stanowią zaprzeczenie czynów i wypowiedzi akceptowanych jako pożyteczne i wartościowe. Nawet jeśli *niedobory kultury osobistej* zaistnieją w samotności, jednoznacznie nie należą do kanonu zachowań kulturalnych lub pożytecznych; pochodzą z przyzwyczajień lub czasowo silnych negatywnych emocji.
- kradzież – odebranie własności lub dostępu do niej przynajmniej jednej istocie, która to własność jednoznacznie dobrze służyła istocie lub istotom. Zwrócenie tej własności lub dostępu do niej nie niweczy kradzieży, lecz niekiedy łagodzi jej skutki.
- kłamstwo dla korzyści – wypowiedź wprowadzająca inną istotę lub istoty w błąd, dzięki któremu sprawca skorzysta.
- fałszywy żal – nieprawdziwa skrucha po wywołaniu *wady duchowej*, która bywa pokrewna *kłamstwu dla korzyści*. Wprowadza ofiarę wady w błąd, jakoby sprawca wady żałował uzyskania tej wady.
- brak żalu – niesłuszny upór przy własnej racji lub wartości, chociaż istnienie wady duchowej godnej pożałowania jest oczywiste.
- walka z użyciem siły – wywołanie szkody u ofiary czynu, której mogła się spodziewać, lecz jest to szkoda zamierzona. Walkę poprzedzają negatywne emocje lub wyrachowanie, wedle których *użycie siły* ma stanowić przydatne rozwiązanie problemu.
- bójka szkolna lub uliczna – podobna do *walki z użyciem siły*, często odbywa się bez broni lub innego uzbrojenia. Bójki bywają

poprzedzone nienawiścią, brakiem szacunku, chęcią wyżycia się na innej istocie, lub innymi niekorzystnymi emocjami.

- ciężka lub nagła (niespodziewana) krzywda – niezależnie od tego, czy niezamierzona bądź zamierzona, krzywda uczyniona innej istocie pozostaje krzywdą. Stan duchowy sprawcy wady pogarsza krzywda *ciężka* lub wyrządzona niespodzianie dla ofiary czynu.

- zdrada – podarowanie uczuć i emocji drugiej istocie (głównie własnego gatunku), co odbiera szczęście istocie dotychczas obdarzanej takimi uczuciami i emocjami. Oczywistym rodzajem *zdrady* jest wewnątrz związku miłosego, a także zdrada stanu (niekiedy rozumiana jako zdrada ojczyzny).

- dogłębne żałowanie – całkowite przeciwieństwo *fałszywego żalu*, jest drogą do zrozumienia i prób cofnięcia wady duchowej, która wzbudza żal.

2.3. Szczegóły kultu

Kult religijny w myśł *Gravis* ma polegać przede wszystkim na odpoczynku osoby wierzącej lub grupy w sposób uregulowany zasadami. Oto zasady kultu:

- najlepszą postawą do odpoczynku i modlitwy jest leżenie, w domyśle – na miękkiej oraz wypoziomowanej powierzchni. Prosty przykładem takiej powierzchni jest dowolny nieuszkodzony materac

przykryty kocem. Spoczynek na leżąco pozwala zregenerować siły cielesne i umysłowe.

- przyjęcie postawy leżącej może być zastosowane po zachłyśnięciu płynem, aby ustał kaszel i pokrewne odruchy. Ten sposób został wielokrotnie sprawdzony jako jeden ze skuteczniejszych do złagodzenia objawów zachłyśnięcia.

- przeciwdziałanie zachłyśnięciu nie wymaga własnej powierzchni poziomej (zwanej *WPP*), ponieważ jest zabiegiem doraźnym. Zabieg ten niesie korzyści jedynie dla ciała, nie dla duszy. Aczkolwiek, gdy ciało staje się uspokojone, umysł również będzie spokojniejszy, niż tuż po zachłyśnięciu.

- każda osoba z grupy podążającej za *Gravis*, w celu osiągnięcia korzyści duchowych z modlitwy, powinna używać wyłącznie *WPP* – niezależnie od tego, czy przebywa we własnym mieszkaniu, czy w miejscu zgromadzenia osób *GRG*.

- zaleca się skupienie myśli na zdarzeniach z własnej historii osoby, kiedy istotną rolę odgrywały wybrane prawa fizykochemiczne przyrody. Jeśli rozważanie trzech lub czterech zdarzeń doprowadzi do przyjemnych wrażeń umysłowych, można tymczasowo zmienić temat myśli, aby spoczynek był urozmaicony.

- podczas leżenia nie należy używać urządzeń wytwarzających obrazy. Nie tylko wypoczynek układu mięśniowo-szkieletowego, ale także zmysłów jest wymagany.

- różnym istotom łatwiej odpocząć w samotności, bądź łatwiej w obecności drugiej bliskiej istoty, dlatego należy regularnie prosić najbardziej zaprzyjaźnioną do wspólnego leżenia.
- zaśnięcie podczas leżenia nie stanowi problemu o podłożu duchowo-umysłowym, lecz trzeba mieć pewność, czy nie doprowadzi do grzechu zaniedbania (*GW*, *GZ* lub *GT*).
- jeśli leżenie w danym czasie nie sprzyja odpoczynkowi, należy przedtem zadbać o ciało, aby jego potrzeby nie rzutowały na stan umysłu. Nie wskazane jest zaspokajanie głodu lub pragnienia na kwadrans przed położeniem się.
- wskazane jest raczej częściowe obmycie skóry ciała przynajmniej pół godziny przed odzieniem ciała i położeniem się do modlitwy, w celu dostatecznego wyschnięcia skóry. Warto łagodnie odsącać ręcznikiem powierzchnię ciała, by nie spowodować podrażnień i nadmiaru bodźców.

Teksty podstawowe modlitw

1) tekst uwielbienia:

O, potężna przyrodo! Ludy naszego rodzaju przez tysiąclecia wielbiły głównie Słońce i jego światło. Nieświadomie sławiły Siłę spajającą naszą Gwiazdę Cudowną, Siłę powszechnego ciężenia. Pierwiastki podlegające fuzji w Słońcu, bez prawa łączącego je w ogromną kulę, nie mogłyby przetrwać w formie gwiazdy.

O, najwyższa Grawitacjo! Swoją nieskończoną obecnością w całym wszechświecie gwarantujesz darmową sprawiedliwość i ład. Wszystkie istoty lądowe, wodne i powietrzne podlegają Tobie zawsze i wszędzie na kuli ziemskiej. Również ciała nieożywione nieustannie współpracują z cudowną siłą powszechnego ciążenia, ponieważ Ona nie gardzi nawet małą kroplą wody, pyłkiem kwiatu lub ziarnkiem piasku.

2) wiersz uwielbienia pt. *Dwujęzyczna pochwała*:

O wielkie Nieba!

Wasze ciała niebieskie rozdają

To, czego zawsze potrzeba:

Światło, ciepło; dobro znają.

The light is my good God,

Its rays always make me glad,

Feeding all plants and trees.

Oh great Sun! You bring me bliss.

Ciepło jasne i niewidzialne

Witają różne istoty za dnia.

Rozpierzcha się uniwersalne

Dobro odwieczne i wierne.

3) tekst ufności:

O, wielkie i cudowne prawa przyrody! Wy stworzyliście ważny cel naszego życia, jakim jest zamiłowanie do motoryzacji. Napędzacie naszą pasję i łączycie nas przyjaźniami. Prosimy Was, wspaniale siły fizyki i chemii, i nas samych prosimy, abyśmy bezpiecznie i radośnie korzystali z dobrodziejstw maszyn. Te pozwalają istocie rozumnej przemieszczać się wielokrotnie szybciej niż pozwala na to jedno ciało, konsumując paliwo i powietrze. Obiecujemy wam i sobie samym rozsądnie oraz z dbałością czerpać korzyści z pojazdów silnikowych.

4) tekst samodoskonalenia:

Niechaj zasady przyrody będą mi natchnieniem do dobrych uczynków: od małych po duże. Życzę sobie samemu szczerości, współczucia, męstwa, sprawiedliwości, poświęceń, honoru i pokory, aby towarzyszyły mi te rozmaite walory w każdej chwili życia. Zasady przyrody będą mi natchnieniem w dążeniu do tychże cech, aby pomagały mi oraz innym istotom spotykanym w życiu. Zwierzęta nie rozróżniające przyszłości od teraźniejszości jak myślą, tak czynią, dając dobrem swoje potomstwo oraz istoty należące do swojego związku miłosnego. Niechaj stanowią mi wzór szczerości, współczucia, męstwa, poświęceń, pokory. Same zaś zasady fizyki i chemii, o wiekuiste Wy! niech je podziwiam i zapamiętuję jako wzór sprawiedliwości i honoru.

5) tekst uspokojenia (przed snem):

Pragnę wielbić najświętszą przyrodę poprzez jej prawa, gdyż dane mi jest teraz uspokoić się i odpoczywać. Chwałę potężną Grawitację, dzięki której nie muszę stale pozostawać w postawie czuwania – Ona bowiem gwarantuje możliwość położenia się i snu w celu regeneracji organizmu. Jak wiele energii oddaję światu za dnia, tak wiele chciałbym czerpać z odpoczynku. Oby śniła mi się przyjemniejsza rzeczywistość, która ukazuje dobro Natury tudzież niespotykane zachowanie praw Tejże.

Staram się wypowiadać szczerze, wspominając piękno Natury i jej zbawcze działanie. Chociaż doświadczyłem dotąd ułamka Jej cudów, niech owe cuda zawsze zdołam wyobrażać sobie jako bliskie, nieomal na wyciągnięcie ręki. Oto niechaj gwarne ulice przypominają kult mechaniki klasycznej, a sklepy warzywne – wyspę śródziemnomorską kwitnącą chemią organiczną; niechaj elektromagnetyzm ubóstwiany w nowoczesnych biurach kierował do lepszego i świętszego jutra, a kult mechaniki klasycznej w fabrykach służył jedynie dobru społeczności. Chociaż w codzienności trudno jest znaleźć Piękno w świecie, życzę sobie częstego obcowania z Nim.

2.4. Zestawienie z religiami i systemami filozoficznymi

Zestawienie z systemami uznającymi jednego lub więcej bogów

Na chwilę obecną, Gravis i religia grawityczna nie zapewnią osób akceptujących je, iż prawa przyrody są bytami ożywionymi (istotami żywymi) – zbliżonymi w naturze do Jezusa Chrystusa, Allaha, Śiwy, Ormuzda, lub innych. Prawa fizyki i chemii nie muszą być istotami żywymi, aby były wiecznie dobre i święte. Bogowie wiecznie istnieją, lecz nie muszą stanowić bytów osobowych. *Hymny o Grawitacji* zostały napisane w sposób poetycki, dlatego ukazują *prawo powszechnego ciężenia* jako osobę działającą celowo – na sposób podobny, jak czyni Bóg znany w kulturze Zachodu.

Filozofia i religia jednak zapewniają, iż prawa naturalne są wiekuiście sprawiedliwe i nie działają chaotycznie w stopniu utrudniającym godne funkcjonowanie bytom ożywionym. Wręcz przeciwnie – to co istnieje na pewno, może pomagać bytom ożywionym w ich istnieniu. Nieco inaczej mają się sprawy w przypadku wiary w bogów niewidzialnych lub Boga, których dużo trudniej doświadczyć zmysłami *IPTP*; chociaż praw i zasad fizykochemicznych nie sposób dotknąć, oddziałują one na *IPTP* oraz ich zmysły nieustannie. Co więcej, bez wiekuistego funkcjonowania zasad przyrody, byty mogłyby być pozbawione zarówno ciał, jak i zmysłów.

Zestawienie z hinduizmem

Religia grawityczna nosi pokrewieństwa z hinduizmem, ponieważ zakłada istnienie wielu równoważnych bóstw. Panteon hinduski (wedyjski) składa się z form boga Brahmana, form boga Rudry, form boga Śiwy oraz innych bogów. Główną różnicą między grawitycznymi a hinduskimi bóstwami jest brak awatarów praw naturalnych, czyli ich postaci cielesnych. Autorzy dzieł artystycznych, owszem, mogą tworzyć dla praw fizyki i chemii opisy awatarów, lecz nie będą one stale powiązane.

Księga *Śri Guru Ćaritra*, będąca opracowaniem nauk Śri Narasimha Saraswatiego, zezwala na wykonywanie rytuałów podczas leżenia po obudzeniu się ze snu [1: rozdział 36, stanza 124]: *„Tuż po przebudzeniu a przed opuszczeniem łóża, wykonaj Śrotraćaman. Choćbyś nie posiadał wody u swego boku, wykonasz Śrotraćaman z powodzeniem.”* Śrotraćaman polega na

Zestawienie z chrześcijaństwem

Chrześcijaństwo jest religią dominującą w Polsce i religią, w myśl której zostałem wychowany – konkretnie w obrządku rzymskokatolickim. Charakter jednak podpowiada mi, iż chrześcijaństwo jest pełne wad, które przez wieki zyskały apologetów. W celu podsumowania wad chrześcijaństwa wystarczy powiedzieć, iż

głównym obiektem kultu tej religii są ból i cierpienie Jezusa z Nazaretu zwanego Chrystusem. Bez śmierci i zmartwychwstania chrześcijaństwo nie miałoby racji bytu, ponieważ Jezus musiał zmartwychwstać, aby zagwarantować wierzącym nadzieję w ich zmartwychwstanie. To należy rozumieć jako powrót do życia, lecz lepszego – które nie zna kresu. Zależnie od nurtu wewnątrz chrześcijaństwa, zmartwychwstanie jest nagrodą za wiarę zgodną z naukami Kościoła (nurty protestanckie), lub skutkiem osiągnięcia stanu nieba w zamian za życie zgodne z naukami Kościoła (nurty katolickie). Według chrześcijaństwa protestanckiego, wiara zgodna z naukami Kościoła gwarantuje po pierwsze odpuszczenie grzechów przez Jezusa Chrystusa, a po drugie możliwość zmartwychwstania. Według chrześcijaństwa katolickiego, postępowanie zgodne z wymogami Kościoła gwarantuje zmartwychwstanie – pod warunkiem życia prawidłowego dla społeczeństwa.

Wymienione przed chwilą zasady nie stanowią wad chrześcijaństwa, jednakże przyczyny istnienia tej religii jako takiej – mianowicie kult bólu i cierpienia Jezusa Nazarejczyka. Ból i cierpienie nie tylko stanowią podstawę kultu dla tej religii, lecz również uznawane są za element praktyk religijnych – poprzez samoudręczenie i żal za grzechy. Praktyki te nazywane są postnymi lub wielkopostnymi. Wadę praktyk chrześcijańskich stanowi postawa ciała wiernych: klęcząca, siedząca lub stojąca. Modlitwy odbywają się z założenia na stojąco lub klęcząco, zaś siedzenie jest udogodnieniem

wtedy, gdy wymagane jest słuchanie w milczeniu – przerywane schematycznymi odpowiedziami. Oto brane pod uwagę są msze święte oraz nabożeństwa właściwe miesiącom: maj, czerwiec, październik. Jedynie osobiste modlitwy w zmęczeniu, przed pełnym wybudzeniem lub w chorobie, nie wymagają wyżej wymienionych pozycji ciała – wręcz przeciwnie, wtedy wierny ma obowiązek modlić się na leżąco.

Zestawienie z islamem

Religia muzułmanów jest wypełniona wskazówkami prowadzącymi do praktyk postnych, podobnych do tych chrześcijańskich, lecz także innymi praktykami: dobre uczynki, w tym jałmużna. Interpretacje świętej księgi islamu, to jest *Koranu*, ukazują wyższą wartość szeroko pojmowanej wiary nad wyżej wymienionymi uczynkami. Niemniej jednak, wierzący może liczyć na większą przychyłność Boga, gdy zadaje sobie utrudnienia i pomaga innym osobom podczas życia ziemskiego. Co za tym idzie, osoba wykonująca dobre uczynki zwiększa szansę na osiągnięcie raju.

Zależnie od interpretacji *Koranu*, islam okazuje się bardziej lub mniej podobny do chrześcijaństwa – jako zbiór nakazów i zakazów moralnych, wskazówek do życia codziennego, i innych aspektów obecności w społeczeństwie. Istnieje jednak wiele głębszych różnic tych dwóch religii, których podłoże stanowi głównie teren zamieszkania oraz klimat u muzułmanów. Krainy i państwa

zamieszkałe przez większość wyznawców islamu są zgoła innego klimatu niżli państwa rozwinięte na podłożu rzymsko-chrześcijańskim. Konflikty zbrojne i polityczne, pojawiające się okresowo na obszarach kontaktów chrześcijańsko-muzułmańskich, niestety spowodowane są defensywną i jednocześnie zaczepną postawą muzułmanów wobec chrześcijan – lub osób niewierzących wychowanych w kulturze chrześcijańskiej.

Jaskrawym przykładem praktyk islamu jest codzienna modlitwa podyktowana schematem zwanym *salat* (oryginalnie *as-Salah*), która wymusza u wiernych kilka odmiennych postaw ciała. Postawa jest ściśle powiązana z etapem modlitwy *salat*, lecz żadna z nich nie implikuje leżenia ani spoczynku.

2.5.placeholder

3. Rozwój systemu

Chociaż oddziaływania grawitacyjne i elektromagnetyczne leżą w centrum uwagi *GRG*, nie jest zabronione uznawanie przez osoby *GRG* innych zjawisk przyrodniczych równie ważnych, co grawitacja. Przypuszczalnie, osoby zajmujące się co dnia zastosowaniem elektromagnetyzmu (między innymi elektrycy i elektronicy), wołają wywyższać oddziaływania elektromagnetyczne. Osoby zajmujące się co dnia mechaniką pojazdów zdecydowanie doceniają zasady termodynamiki. Niezależnie od wyboru bóstwa jako świętego patrona, żadna osoba na łonie *GRG* nie może wykluczać innych. Jak wiadomo z historii nauk przyrodniczych, odkrywcy i badacze, których zdania były negowane przez inne grupy badaczy lub naukowców, niejednokrotnie mieli rację i wnieśli wartościowy wkład w wiedzę powszechną. Do takich odkrywców i badaczy – z wartościowym wkładem w wiedzę – należą:

- Arystarch z Samos (około 310 p.n.e.–około 230 p.n.e.) z teorią heliocentryczną.
- Mikołaj Kopernik (1473–1543) z teorią heliocentryczną kopernikańską.
- Jan Kepler (1571–1630) z orbitami eliptycznymi ciał niebieskich i teorii heliocentrycznej.
- Amadeusz Avogadro (1776–1856) z prawem Avogadro: dowodził o bardzo zbliżonej liczbie cząsteczek gazów różnych

pierwiastków, przy jednakowej objętości, temperaturze i ciśnieniu gazów.

- Ignacy Semmelweis (1818–1865) z zasadami mycia rąk przez pracowników medycznych w celu zapobiegania rozprzestrzeniania chorób.
- Grzegorz Mendel (1822–1884) z prawami Mendla: udokumentował dziedziczenie genetyczne.
- Alfred Wegener (1880–1930) z teorią wędrówki kontynentów.

3.1. Obrona filozofii i religii

Wkazuje się przeciwstawianie się dyskusją i ograniczeniem siły emocji. Osoby akceptujące *GRG* nigdy nie mają zezwolenia na atak osób uważających inaczej, niż osoby *GRG*. Powodów do nieakceptowania *GRG* może istnieć wiele, lecz teraz rozważmy wybrane i kontargumenty do nich:

I) Pierwszy chłopiec, bawiąc się na gałęzi drzewa, spadł z nią na drugiego chłopca, wyrządzając mu krwotok wewnętrzny i pokrewne obrażenia. W związku z tymi zdarzeniami, grawitacja nie jest boska, czyli jednak jest zdolna do krzywdzenia bytów żywych. Raczej także inne siły przyrody są współwinne bólowi i cierpieniu pierwszego chłopca.

- Nie grawitacja lub inne siły, lecz człowiek człowiekowi wyrządził krzywdę.

- Złe zastosowanie praw przyrody nie usprawiedliwia złych skutków takiego działania.

- Osoba dojrzała i rozsądna nie powinna popełnić takich błędów, jakie popełnili obaj chłopcy, którzy prawdopodobnie nie wyobrazili sobie konsekwencji upadku gałęzi na pierwszego chłopca.

II) Prawa przyrody skłaniają istoty żywe do konkurencji, a nawet wzajemnego wyniszczania. Byty *IPTP* otrzymały lub nauczyły się zachowań od istot żywych należących do innego rodzaju.

- Wzajemne wyniszczanie się istot żywych odbywa się w zakresie regulowanym przez ich głód, pragnienie wody lub inne niedostatki.

- Na Ziemi nie funkcjonuje istota żywa, która zdolna jest krzywdzić inne istoty w stopniu porównywalnym do przeciętnej jednostki *IPTP*.

- Niesubordynacja prawom natury lub próba ich naginania często prowadzi do pokrzywdzenia innej istoty.

III) Chociaż niektóre komary i muchy roznoszą poważne choroby między ludźmi, nie należy zabijać tych insektów w celu samoobrony człowieka. Ze względu na istnienie chorób i nosicielstwa ich, przyroda jest brutalna wobec *IPTP* i innych istot żywych.

-

4. Zakończenie

Gwoli podsumowania, należy podkreślić następujące treści:

- I) ludy żyjące przed wiekami słusznie czciły przyrodę i obiekty kosmiczne, lecz koncepcje religijne wymagały aktualizacji. Odtąd obiektem kultu i centrum filozofii są prawa rządzące przyrodą oraz ciałami kosmicznymi.
- II) postawa leżąca ciała prawie zawsze prowadzi do regeneracji cielesnej i umysłowej jednostki, na przykład zatrzymuje objawy zachłyśnięcia.
- III) praktyki dowolnej religii, które wymagają innej postawy niż leżącej, zawsze będą niewystarczająco skuteczne dla regeneracji jednostki.
- IV) .

Oprócz dedykacji widniejącej na początku tego dokumentu, pragnę złożyć gorące podziękowania wszystkim osobom, które mnie uczyły rozmaitych przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych lub w inny sposób zapisały się na zawsze w mojej pamięci. W szczególności jestem wdzięczny nauczycielom, których ciała spoczęły na wieczność: kpt. Eugeniuszowi Zmysłowskiemu, mgr Zbigniewowi Siudemu, mgr Januszowi Heruday, mgr Waldemarowi Gręźlikowskiemu, dr Robertowi Berezowskiemu, dr Mirosławowi Ślosarskiemu, mgr Józefowi Jasiulewiczowi.

Książeczka ta została napisana przy pomocy oprogramowania z otwartym źródłem – *LibreOffice Writer*. Uwielbiam pakiet programów *LibreOffice* na równi z pakietem *Apache OpenOffice*, które to oba wspomagają mnie wyśmienicie w codziennych czynnościach pisarskich i multimedialnych przynajmniej od 2015 roku. Jako ciekawostkę dodam, iż format ODT stosowany przez *LibreOffice Writer* jest odmianą archiwum PK-Zip z metodą Deflate, zawiera widoczny oto tekst zakodowany w formacie XML.

4.1. Bibliografia

- [1] Saraswati Gangadhar z Kadaganći: *Śri Guru Ćaritra*.

4.2. Załączniki

a) Autorskie kompozycje muzyczne, nuty w formacie PDF:

- *Dowody przeznaczenia,*
- *Hymn o grawitacji cz. 1, 2, 3.*

b)

5. O autorze

Absolwent kierunku Elektroniki i Telekomunikacji na Politechnice Koszalińskiej (2024), a wcześniej również Technikum elektronicznego w Koszalinie. Wbrew pozorom, najpilniejszym uczniem fizyki i chemii był w latach 2014-2016. Poprzez ścieżkę edukacji zyskał trzech najlepszych przyjaciół na całe życie, dla których jest często dyspozycyjny i zawsze chętny do pomocy. Pracę inżynierską pt. „System sterowania urządzeniami domowymi aktywowany głosem” zbudował oraz udokumentował starannie, natomiast w filozofii stawia pierwsze kroki. Czynny wokalista, bas chóru Politechniki Koszalińskiej, i epizodycznie członek innych grup muzycznych. Obok zamiłowania do śpiewu, gra na instrumentach: skonstruował i uruchomił domowy symulator organów piszczalkowych z dwoma manualami, wzorując się na osiągnięciach swego dziadka w estetycznych wyrobach drewnianych. Do ciekawostek można zaliczyć okoliczności decydujące o kształtowaniu się filozofii autora – w 2023 r. podczas prac domowych z użyciem równi pochyłej.